

- 13) Forslag af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet:
Underændringsforslag til Ændringsforslag af Frølund m. Fl.

Efter det andet Punktum tilføies:

„men Menighedsraadet er kun berettiget til at erklære sig bestemt mod en Trededeel af Ansøgerne og albrig mod flere end 3.“

og at Ordene: „eller mod bettes bestemte Fraraaden.“ udgaae.

- 14) Forslag af Frølund, N. Hansen, Lüders, D. Nielsen, F. Sørensen, P. Hansen og N. Pedersen:

Til § 21 føies:

„Ingen kan bestikkes i et Præsteskab, mod hvis Ansættelse Menighedsraadet bestemt har erklæret sig. Ei heller kan nogen Capellan ansættes, uden at Menighedsraadet først er hørt, eller mod bettes bestemte Fraraaden.“

- 15) Forslag af Udvalgets Fleertal til § 21:

at Paragraphen udgaaer.

- 16) Forslag af Udvalget til § 28:

at der i L. 2 efter Ordene „at indsende“ tilføies: „til Provsten“.

Først fattes under Forhandling det fremkomne Forslag til en ny § 2 tilligemed det dertil stillede Ændrings- og Underændringsforslag.

Formanden: Afstemningen over disse Forslag vil foregaae paa den Maade, at først afstemmes Ministerens Underændringsforslag, derefter det forandrede eller usforandrede Forslag af Udvalgets Fleertal, og endelig vil den foreslaaede ny § 2, saaledes som den ved de foretagne Afstemninger er kommen til at see ud, blive afstemt.

Ordføreren (Clausen): Saaledes som Udvalget fremtraadte under 2den Behandling, beelt i et Fleertal og et Mindretal, vil det ikke komme Thinget uventet, at den samme Deelhed er kommen til Synne ved Ændringsforslagene til denne Behandling. De fleste foreslaaede Ændringer angaae alene Formen; om disse har hele Udvalget været enigt; men Realitetsforslagene ere stillede enten af Fleertallet eller Mindretallet. Først er under Forhandling den nye § 2, som er stillet af Udvalgets Mindretal til at skulle træde istedetfor den Paragraph, som ved 2den Behandling blev udstemt. Efter den meget bestemte Maade, hvorpaa den høitærende Minister udtalte sig imod, at i Tilfælde af Uenighed imellem Præst og Menighed Oprettelsen af Menighedsraad skulde forblive svævende, saalænge til Enighed var tilveiebragt ved Biskoppens Mægling, har Mindretallet fundet sig foranlediget til at gaae ind paa den Hovedtanke, der laa til Grund for den oprindelige § 2, nemlig at Sagen i det angivne Tilfælde skal indstilles gennem Provsten og Biskoppen, ledsaget af disses Betænkning, til Kirkeministerens Afgjørelse. Smidertid vil det sees, at Paragraphen fremtræder i en betydelig lempeligere Form end den oprindelige Paragraph. Der er her ikke længere Tale om, at Menighedsraads Oprettelse skulde tillades af Biskoppen „nægtet Sognepræstens Modstand“, heller ikke om, at naar Tilladelsen er nægtet af Biskoppen, skulde Menighedsraad kunne „påbydes“ af Kirkeministeren. Men den større Lempelighed ligger ikke alene i Ordene, men ogsaa i Virkeligheden. Der henvises tilsidt til „Kirkeministeriets Afgjørelse“; men denne Afgjørelse behøver ikke altid at tænkes som endelig Afgjørelse; det kan ogsaa være en midlertidig Afgjørelse. Det kan meget vel tænkes, at naar Sagen er bleven opløst med Betænkning fra Provsten og Biskoppen, vil Ministeren finde Anledning til at udsætte Afgjørelsen paa kortere eller længere Tid, muligt, med Hensyn til personlige Forhold, indtil der indtræder Vacance i Embedet, indtil en Capellan beskikkes eller noget lignende. — Fleertallet af Udvalget har fastholdt den Tilføjning, som ved forrige Behandling blev forkastet. Der forekommer mig at være al